

Dag 03

De brief van de apostel Paulus aan de Kolossenzen

Paulus' dankzegging voor de Kolossenzen

Schriftlezing : Kolossenzen 1 : 3-4

"Wij danken den God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, altijd voor u biddende

"Alzo wij van uw geloof in Christus Jezus gehoord hebben, en van de liefde, die gij hebt tot alle heiligen."

Ondanks de slechte omstandigheden waarin hij verkeerde, nl. zijn gevangenschap (vgl. 4:3) was de houding van Paulus altijd die van dankbaarheid en gebed.

Hij leefde voortdurend in contact met God, dwz zijn gedachten waren altijd bezig met de dingen die boven waren (Kol. 3:1-2) en zoals hij hier **"danken"** en **"altijd"** zegt, dan brengt hij in praktijk wat hij zelf aan de gelovigen leerde :

1 Thess. 5:17,18 :

"Bidt zonder ophouden.

Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u."

En hoewel vele gelovigen tegen elkaar bemoedigend zeggen dat ze voor de ander zullen bidden, is het vaak helaas een doodoener.

Paulus' gebed echter was een gebed met een reden en daardoor met inhoud. De reden vinden wij in vers 4-8 en de inhoud in vers 9-14

Paulus heeft de gemeente te Kolosse niet gesticht, maar Epafras, zie vers 7,8; 2, welke waarschijnlijk tijdens Paulus' bediening te Efeze tot geloof gekomen is.

Paulus' eerste bezoek daar duurde twee jaar en verspreidde zich als een inktvlek in geheel Azie, dus ook Kolosse, dat vlakbij Efeze ligt, zie Hand. 19: 8-10:

"En hij ging in de synagoge, en sprak vrijmoediglijk, drie maanden lang met hen handelende, en hun aanradende de zaken

van het Koninkrijk Gods.

Maar als sommigen verhard werden, en ongehoorzaam waren, kwaadsprekende van den weg des Heeren voor de menigte, week hij van hen, en scheidde de discipelen af, dagelijks handelende in de school van zekeren Tyrannus.

En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus hoorden, beiden Joden en Grieken."

Wat een geweldig getuigenis van de voortgang van het evangelie, dat door niemand te stoppen is, ook al zit Paulus gevangen, of zoals hij het zegt : **"gebonden"**, (2 Tim.2:9).

Vanwege de voortgang en zuiver houden van het evangelie heeft Paulus er ook altijd voor gezorgd dat evangelie aan getrouwe mensen door te geven die op hun beurt datzelfde worden geacht te doen :

"En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren" 2 Tim.2:2

Zo heeft God zijn Woord bewaard, toen en nu nog steeds. Niet door instituten of wereldraden van kerken of religieuze instanties, maar door de Gemeente, het Lichaam van Christus.

En Epafraas heeft goed nieuws voor Paulus in Rome, alwaar Epafraas hem opzocht in de gevangenis, nl. **"het geloof van de Kolossenzen."**

Het is altijd bemoedigend als wij resultaat zien van onze arbeid, zoals het verkondigen van Christus en dat mensen het ook aannemen.

Maar Paulus ziet nog nog meer, nl. de uitwerking van dat geloof in Christus, te weten :

"de liefde tot alle heiligen."

Dit is allebei een vrucht van de Heilige Geest (Gal. 5:22) en dat betekent dat de Kolossenzen mensen waren die door de Geest geleid werden, aangezien zij het Lichaam van Christus goed wisten te onderscheiden, nl. leden van elkaar die ook voor elkaar weten zorgen.

"Opdat geen tweedracht in het lichaam zij, maar de leden voor elkander gelijke zorg zouden dragen. En hetzij dat een lid lijdt, zo lijden al de leden mede; hetzij dat een lid verheerlijkt wordt, zo verblijden zich al de leden mede. En gijlieden zijt het lichaam van Christus, en leden in het bijzonder" 1 Kor.12 : 25-27

Dat betekent dat er èènheid is, zoals er in een lichaam ook een eenheid hoort te zijn, anders komt er verdeeldheid en tweedracht, en dat is precies wat satan wil

Jan Stelma